

Плужевъ слѣдваше пакъ да вади нѣщо отъ джеба си.

— Стой сега миренъ . . . Докторе! по-скоро виждь какво му стана! обърна се Пена къмъ доктора, който влазяше. Той имъ бѣше съсѣдъ.

Докторътъ хфана пулса на болния. Но усѣти, че ржката на Славча отпусна нѣщо въ неговата ржка. То бѣше черна плоска кутийка. Докторътъ я отвори и каза:

— Орденъ! поздравлявамъ те!

Министерското писмо бѣше обикновенното съобщение, което придружава наградата.

.
Славчо пролѣжа двѣ недѣли отъ палпитация на сърдцето, прѣдизвикана отъ потресението на великата ненадѣйна радостъ, смѣнила тѣй внезапно безнадеждното отчаяние и страхъ. Отъ такъвъ двоякъ ударъ въ едно врѣме Плужевата слаба, непривикнала на никакви вълнения, природа биде сломена.

Той умрѣ слѣдъ шесть мѣсеца отъ послѣдствията на горнята болестъ.
